

Storthingets Opløsning den 16de November.

Hans Majestæt Kongen indfandt sig Klokken 2 Eftermiddag i Storthinget, modtagen af en Deputation, hvis Formand var Amtmand Bull, og ledsaget af Statholderen, Statsraadet, Høiesteret, Generalstaben og flere Embedsmænd. Høiøst samme sluttede nærværende overordentlige Storthing med en naadigst Tale, der ligesom Præsidentens Svar paa samme bleve Protocollen vedlagte.

Hans Majestæts Tale er af følgende Indhold:

Gode Herrer og Norske Mænd!

De vigtige Anliggender, for hvilke jeg lod Eder sammenkalde til dette overordentlige Storthing, ere tilendebragte, og jeg føler en inderlig Tilfredsstillelse idet jeg tilkjendegiver Eder, at jeg nærer det meest grundede Haab om, at Udfaldet af Eders Forhandlinger vil befæste Rigets Velstand. — Jeg lader det Raadehold og den Fædrelands-Vand, som have styret Eders Forhandlinger, vederfares sin Ret. — I have følt, at den personlige Fordeel bør vige for det Heles, og at man aldrig kan sikre privat Formue, uden saavidt den offentlige er byg-

get paa en fast Grund. — J have erkjendt Sandheden af den urokkelige Grundsætning, at Redelighed er Lovens Egide og Frihedens helligste Værn.

Efter en i flere Seeler uindskrænket Regjeringsform har Norge paa eengang erholdt en constitutionel Forfatning; desuagtet have J undgaaet de Klipper, for hvilke selv de meest civiliserede, de meest oplyste Nationer, ei have kunnet vogte sig; — med samvittighedsfuld Høiagtelse have J haandhævet Grundloven, idet J fandt, at det er blot efter Erfaringens Lærdomme at man bør skride til Forandringer og Forbedringer.

Samfundets Gang fremstiller ofte store Uansækeligheder. — De ere mindre betydelige i et uindskrænket Monarchie, hvor en Eenestes Villie styrer det Hele. — Der, hvor Styrken blot for Styrken aflægger Regnskab, kan Regenten holde alting sammen, bringe Alt igjen i Orden; men i repræsentativ Stat, hvor Kongen og enhver Medborger have lovbestemte Pligter og Rettigheder, maa man bruge den stærste Forsigtighed. — Dersom et eneste Individ vilde overskride Grændsen for disse Rettigheder, staaer han Fare for paa samme Tid at forspilde saavel sine egne som Andres.

J have seet skrækkelige Exempler paa de Ulykker, for hvilke en Stat kan være udsat, hvis Representantion ikke veiledes af Overbevissning og Stræben efter Endragt med den offentlige Mening. J see i denne Stund, i et af Europas skønneste Lande, et tappert Folk i flere Aar fegtende for sin Frihed; men, uenigt i nogle af dets Provindsler ved forskjellig Tænkemaade og Villie, viner det endnu ei Maalet for sine Ulykker, uagtet de meest heltemodige Bestræbelser, de meest smertelige Offere. — En gjenådig Tillid mellem Overhoved og Folk, en fuldkommen Enighed imellem Overhoved og Folk, en fuldkommen Enighed imellem Medborgerne, og en ædel Tilidsættelse af alle Selvtjærlighedens og Egennyttens Anskuelser, til Fordeel for det Heles Vel, see der de sande Midler til at befordre en Stats Opkomst, til at gjøre den blomstrende i sit Indre og agtet i fremmed Land.

Gode Herrer og Norske Mænd! J have opfyldt disse Vilkaar, og Staten vil høste Frugter af Eders patriotiske Arbejder. J skulle personligent nyde en kjær Belønning derfor i Eders Konges Belvillie, i Eders Medborgeres Agtelse og Erkjendtlighed. — Jeg føler mig lykkelig, ved offentlig at kunne aflægge det Vidnesbyrd om Eder, at J have svaret til mit Haab og Nationens Forventninger.

Idet jeg, ifølge Grundlovens §. 70, herved erklærer det nuværende overordentlige Storthing for hævet, -indbyder jeg Eder, gode Herrer og Norske Mænd, til med mig at takke det algode Forsyn, som ei aflader saa rigelig at tildele os sine Belgjeringer, og som saa synlig vaager over den Scandinaviske Halvøe.

Kolige i vort Indre, i Fred og venfskabeligt Forhold med alle Nationer, kunne vi hellige vore Kræfter til Udviklingen af National; Bindfskibeligheds mangfoldige Grene, disse første og uudtømmelige Kilder til alle Staters Velstand.

Naar I vende tilbage til Eders Arne, skulle I give Eders Brødre et Exempel paa Enighed, Arbeidsomhed og en fornuftig Deconomie; og, ihvorvel de Forretninger, som I saa ærefuldt have tilendebragt under Løbet af disse 2 Maanedes, idag ophøre, er jeg ikke bestomindre overbevist om, at I skulle vedblive at være Eders Fædreland nyttige.

Lev vel, gode Herrer og Norske Mænd! Jeg ønsker Enhver af Eder al mulig Held, og jeg forsikrer Eder Alle om min Kongelige Bevaagenhed."

Presidentens Svær lyder saaledes: Vi som
 Maadigste Konges (Kongens) Maadigste
 Lyende Maaneder ere forløbne, siden nærvæ-
 rende, nu tilendebragte, overordentlige Storthing
 sammentraadte, for, efter Deres Kongelige Majes-
 stæts naadigste Befaling, at vaadslaae over enkelte,
 men for Fødelandet yderst vigtige finansielle Anlig-
 gender. Mærke vare paa den Tid Udsigterne, val-
 lende Meningerne, og neppe vinedes noget Glimt
 af Haab om, at disse Anliggender skulde vorder-
 endebragte paa en for vort elskede Fødeland ret
 alene værdig, men dog heldbringende Maade; thi,
 det var fast bleven til Folketroe, at Norges Credit
 i og udenfor Fødelandet var forsvunden. Dog,
 Auspicierne, under hvilke vi vare sammenkaldte,
 varslede Held, og de have forhaabentlig varslet
 Sandhed. Allerede længe inden Nationens Repre-
 sentanter bleve sammenkaldte, havde Deres Kongl.
 Majestæt, i der saa uafkrudt og landsfaderlig vaaget
 over Rigernes Held, viseligen ladet indlede Under-
 handlinger, som, lykkeligen tilendebragte, sandsynlig
 maatte føre til et lykkeligt Resultat. Ved den Til-
 dom, med hvilken Deres Kongelige Majestæt gjorde
 os og Verden opmærksomme paa, at vi ikke vare
 blottede for Resourcen i vort eget Skjød, har Deres
 Kongelige Majestæt saa væsentligen naadigst bidraget

get til de Beslutninger, som paa nærværende overordentlige Storthing ere fattede, og hvilke, ei alene i og for sig selv, tørde være heldbringende, men som og, ved den Credit, man nu har seet vi virkelig have, og ved de i saa Henseende forhaabentlig ei udeblivende heldige Virkninger, end mere tørde de oplive en vis Kraftfølelse hos os selv, og en Oprigtighed og Tillid for Statsstyrelsen og dens Kræfter, uden hvilken intet sandt Held, ingen sand Energi og gjensidig Samvirkning i Børgersamfundet lader sig tænke.

Under Deres Kongelige Majestæts Gine, og under Veiledningen af Høist sammes vise Raad, ere de nu tilendbragte — disse nærværende overordentlige Storthings saa vigtige Forretninger; og, i den Tale, ved hvilken Deres Majestæt Selv har havt den Naade nu at opløse vor Forsamling, har Høist samme med den Kongelige Huld og Naade, som er Deres Majestæt saa egen, behaget at tilkjendegive Nationens Repræsentanter Høist sammes naadigste Tilfredshed med den samvittighedsfulde Høiagtelse, med hvilken vi have haandhævet Grundloven, med den Tilfidesættelse af privat Interesse, med den Enighed og Tillid til vor Konge, med hvilken vi have handlet; de ere os uskatterlige disse Beviser paa vor ophøiede Konges Naade og Tilfredshed,

og som de usvigeligste Kjendetegn paa, at vi have opfyldt vore Pligter, skulle de med underdanig Taknemmelighed være indpræntede i vor Erindring.

Naaadigste Konge! Vi drage nu atter til vore Hjemstævne, hvor vi troligen ved vort Exempel og ved vor Handlemaade skulle vedblive at virke til Fædelandets Vel; og idet vi, som elskede Børn af en fælleds elsket Fader, underdanigert vove at sige Deres Majestæt et inderligt Farvel! og derhos, i Forening med Deres Majestæt, takke det al gode Forsyn for de Velgjerninger, det lader vort elskede Fødeland tilbele, nedbe de den Almægtiges Beskyttelse over Landsfaderen, Hans ophøiede Søn og Kongehuset, ved med Inderlighed at udraabe:

Gud bevare Kongen og hans Riger!"

Forhandlings-Protocollen har derefter følgende Underkrifter:

Sibbern. N. Landmark.

Hans Gråner. Haneborg. Juell. P. Herløffen.
 C. M. Falsen. S. Melser. Bull. Joh. Ludv.
 Nowinkel. O. T. Ewanøe. Hans A. Urdahl.
 Johannes Spjeldnæs. Rastrup. A. Brynnildsen.
 Ole Blom. H. J. Gasmann. H. G. Tønder.
 E. Nubberud. E. Lundesgaarden. J. Gram.
 Jørgen Young. Arnsen. M. Pløen. Even B.

E c 2

